

Γένεσις 1,1-2,7

Τά δύο βιβλία τοῦ Θεοῦ

Ὡς ἀφόρμηση θά μπορούσαμε νά ἐτοιμάσουμε μιά ἔκθεση φωτογραφίας ἢ μιά προβολή μέ τοπία πού θυμίζουν τίς καλοκαιρινές διακοπές καί μέ ἄλλες εἰκόνες πού παρουσιάζουν τήν ἐναλλαγὴ τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους καί τήν ὁμορφιά τῆς κάθε ἐποχῆς (βλ. ἐποπτικό ὑλικό). Στό ξεκίνημα τοῦ μαθήματος ἀξιοποιοῦμε τίς ἐντυπώσεις καί τά σχόλια τῶν παιδιῶν.

Πόσο ὄμορφος εἶναι, σί' ἀλήθεια, ὅλος ὁ κόσμος πού μᾶς περιβάλλει! Τό καθετί, ἀπό τό μικρότερο λουλουδάκι ὡς τούς γαλαξίες, εἶναι φτιαγμένο μέ θαυμαστή τέχνη καί ξεχωριστή ὁμορφιά. Δέν μοιάζει, σί' ἀλήθεια, ὅλη ἡ φύση μ' ἕναν πανέμορφο πίνακα πού χάρισε ὁ Θεός σέ μᾶς τά παιδιά Του; Καί ὄχι μόνο μέ πίνακα: **μοιάζει μέ βιβλίο ἢ φύση** γύρω μας, μ' ἕνα ὑπέροχο εἰκονογραφημένο βιβλίο! Στίς σελίδες του διαβάζουμε μιά μεγάλη ἀλήθεια. Δέν εἶναι γραμμένη μέ λέξεις, ἀλλά μέ χρώματα, μέ ζωγραφιές! Ἔτσι μποροῦν νά τή διαβάζουν κι ὅσοι δέν ξέρουν γράμματα.

Τί γράφει, λοιπόν, αὐτό τό ὑπέροχο εἰκονογραφημένο βιβλίο τῆς φύσης; Ὅτι **ὑπάρχει Θεός**, πάνσοφος καί παντοδύναμος, πού δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο, ἐπειδή πολύ μᾶς ἀγαπᾷ!

Ἡ δημιουργία

Ξέρετε, παιδιά, τί ὑπῆρχε πρὶν γίνει ὁ κόσμος πού βλέπουμε γύρω μας; Ἀπέραντο σκοτάδι. Οὔτε γαλανός οὐρανός οὔτε πλατειά θάλασσα οὔτε ἡ γῆ μέ τή βλάστησή της. Δέν ὑπῆρχε τίποτε, παρά μόνο ὁ αἰώνιος καί γεμάτος ἀγάπη Θεός.

Καί εἶπε ὁ Θεός: «Νά γίνει φῶς!». Κι ἔγινε φῶς! **Μ' ἕναν λόγο Του** διέλυσε τό ἀπέραντο σκοτάδι. Μ' ἕνα Του λόγο δημιούργησε, στή συνέχεια, ὅλο τόν κόσμο **σέ ἕξι μέρες**, σέ ἕξι δηλαδή χρονικά διαστήματα, πού δέν ξέρουμε πόση διάρκεια εἶχαν· ἴσως ἑκατομμύρια ἢ καί δισεκατομμύρια χρόνια, ἴσως καί πολύ λιγότερα.

(Δείχνουμε στά παιδιά ἕνα βιβλίο πού σέ κάθε του σελίδα εἰκονίζεται μία μέρα τῆς δημιουργίας, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

- Τήν πρώτη μέρα ὁ Θεός δημιούργησε τό φῶς καί χώρισε τό φῶς ἀπό τό σκοτάδι. Τό φῶς τό ὀνόμασε **«μέρα»**, ἐνῶ τό σκοτάδι **«νύχτα»**.
 - Τή δεύτερη μέρα ὁ Θεός εἶπε κι ἔγινε τό στερέωμα, πού τό ὀνόμασε **«οὐρανός»**.
 - Τήν τρίτη μέρα ὁ Θεός χώρισε τά νερά ἀπό τήν ξηρά. Ἔτσι ξεχώρισε ἡ **θάλασσα** καί ἡ **στεριά**. Ἐπειτα εἶπε ὁ Θεός νά πρασινίσει ἡ γῆ, νά βλαστήσουν **φυτά καί δέντρα** καρποφόρα.
 - Τήν τέταρτη μέρα εἶπε ὁ Θεός νά γίνουν τά δύο μεγάλα φωτεινά σώματα, ὁ **ἥλιος** καί τό **φεγγάρι**, πού θά καθορίζουν τή μέρα καί τή νύχτα καί τίς διάφορες ἐποχές. Ἐπίσης, δημιούργησε καί ἀμέτρητα ἄλλα **ἀστέρια**.
 - Τήν πέμπτη μέρα εἶπε ὁ Θεός καί ἔγιναν τά **ζῶα τῆς θάλασσας** καί τά **πουλιά** τοῦ οὐρανοῦ.
 - Τήν ἕκτη μέρα εἶπε ὁ Θεός καί ἔγιναν ὅλα τά **ζῶα τῆς ξηρᾶς**. Τελευταῖο ἔπλασε **τόν ἄνθρωπο**, τό τελειότερο δημιούργημά Του.
- Ὅταν κάποιος χιτίζει ἕνα σπίτι ἔχει ἕνα σκοπό: Τό σπίτι αὐτό νά

κατοικηθεῖ. Καί ὁ μέγας ἀρχιτέκτονας, ὁ πάνσοφος Θεός, ἔχτισε ὅλο αὐτό τόν θαυμάσιο κόσμο, τό ὑπέροχο αὐτό σπίτι, γιά ἕναν καί μοναδικό σκοπό: νά τόν παραδώσει στό παιδί Του, στό ξεχωριστό δημιούργημα Του, στόν ἄνθρωπο, γιά νά εἶναι ἡ κατοικία του.

Τόν ἄνθρωπο τόν ἔπλασε ὁ Θεός μέ ἰδιαίτερη φροντίδα. Πῆρε **χῶμα** κι ἔκανε τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὑστερα φύσηξε στό πρόσ-ωπό του **τή θεία Του πνοή** κι ἔδωσε σ' αὐτόν **ζωή** καί **ἀθάνατη ψυχή**. Τόν ἔκανε ἰκανό νά σκέφτεται, νά αἰσθάνεται, νά μιλάει. Τοῦ χάρισε, ἐπίσης, μιά συντροφιά, γιά νά μήν εἶναι μόνος του. Τόν ἔριξε πρῶτα σέ βαθύ ὕπνο κι ἔπειτα πῆρε ἕνα μέρος ἀπό τήν πλευρά του καί δημιούργησε τή γυναίκα.

Τόν ἄνδρα ὁ Θεός τόν ὀνόμασε **«Ἀδάμ»**, πού σημαίνει «χωματένιος»: τή γυναίκα τήν ὀνόμασε **«Εὔα»**, πού σημαίνει «ζωή». Ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὔα ὀνομάζονται **πρωτόπλαστοι**, γιατί ἦταν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι πού πλάστηκαν. Ὀνομάζονται, ἐπίσης, **προπάτορες**, γιατί εἶναι οἱ πρόγονοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεός τούς εὐλόγησε μέ τά ἐξῆς λόγια: «Ν' αὐξάνετε καί νά πληθαίετε καί νά γεμίσετε τή γῆ καί νά ἐξουσιάζετε στά ψάρια τῆς θάλασσας καί στά πουλιά τοῦ οὐρανοῦ καί σ' ὅλα τά ζῶα τῆς γῆς καί σ' ὅλα τά ἔρπετά πού ἔρπουν πάνω στή γῆ» (Γέ 1,28). Μέ τήν εὐλογία αὐτή οἱ ἄνθρωποι μέχρι σήμερα αὐξάνουν καί προοδεύουν.

Ἡ δημιουργία, ὅπως εἶπαμε, ὀλοκληρώθηκε μέσα σέ ἕξι μέρες. **Τήν ἕβδομη μέρα ὁ Θεός ἀναπαύτηκε** καί χάρηκε τά δημιουργήματα Του, ὅπως χαίρεται ἕνας καλλιτέχνης ὅταν τελειώσει τό ἔργο του.

Κάποιοι, βέβαια, ὑποστηρίζουν πώς ὁ κόσμος ἔγινε στήν τύχη, χωρίς σχέδιο, χωρίς δημιουργό. Σᾶς φαίνεται λογικό αὐτό, παιδιά;

Φανταστεῖτε νά κάναμε πορεία μέσα σ' ἕνα δάσος. Καί ξαφνικά, μπροστά μας προβάλλει ἕνα σπίτι. Πλησιάζουμε. Ἡ πόρτα εἶναι ἀνοιχτή, ἀλλά κανείς δέν εἶναι μέσα. Εἶναι ἕνα καλοεπιπλωμένο σπίτι, καθαρό καί νοικοκυρεμένο. Τό τραπέζι του εἶναι στρωμένο

μέ ἀχνιστό φαγητό καί τό ρολόι τοῦ τοίχου δείχνει τήν ὥρα πού δείχνουν καί τά δικά μας ρολόγια. Τί θά λέγατε ἄν κάποιος ἀπό τήν παρέα μας ὑποστήριζε: «Τό σπίτι αὐτό ἔγινε σίγουρα στήν τύχη, κανείς δέν τό κατασκεύασε ἐδῶ στήν ἐρημιά!». Θά γελοῦσατε μαζί του, θά τό θεωρούσατε ἀσφαλῶς παράλογο.

Τίποτε ἀπό τά πράγματα πού εἶναι γύρω μας δέν ἔγινε μόνο του, στήν τύχη· οὔτε ἓνα μολυβάκι. Κάποιος τά ἐπινόησε καί τά κατασκεύασε. **Εἶναι δυνατόν τό ἀπέραντο σύμπαν, πού λειτουργεῖ αἰῶνες τώρα μέ ἀκρίβεια καί ἁρμονία, νά μήν ἔχει δημιουργό;**

Κάποτε δύο φίλοι διαφώνησαν μεταξύ τους. Ὁ πρῶτος ὑποστήριζε πῶς ὁ κόσμος ἔγινε μόνος του, τυχαῖα. Ὁ δεύτερος, πού ἦταν πιστός, προσπαθοῦσε νά τόν πείσει ὅτι ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο. Κάποια στιγμή, λοιπόν, τοῦ λέει:

- Σοῦ ἀρέσει τό ρολόι μου;
- Πολύ ὠραῖο, ποιός σοῦ τό χάρισε;
- Κανείς.
- Τό ἀγόρασες μόνος σου;

- Ὁχι, ξέρεις, βρέθηκε μόνο του πάνω στό χέρι μου σήμερα τό πρῶ. Καθόμουν στό γραφεῖο μου, πού ἦταν γεμάτο πράγματα. Καί κάποια στιγμή ἓνα ἐλατήριο, ἓνα κομμάτι δέρμα, ἓνα γυαλί -δέν ξέρω νά πῶ καί τί ἄλλο- ἐνώθησαν πάνω στό χέρι μου, συναρμολόγησαν αὐτό τό ρολόι, καί οἱ δείκτες του ἔδειξαν τή σωστή ὥρα. Ἀπό κείνη τή στιγμή λειτουργεῖ μόνο του ὀλόσωστα! Δέν εἶναι καταπληκτικό;

- Μέ κοροϊδεῖς; τόν ρωτᾷ ὁ φίλος του.

- Ὁχι, φίλε μου, ἀλλά θέλω νά σοῦ ἐξηγήσω πῶς ἄν εἶναι ἀδύνατον ἓνα ἀπλό ρολόι νά κατασκευασεῖ μόνο του, πῶς εἶναι δυνατόν ὅλο τό σύμπαν, πού λειτουργεῖ ἑκατομμύρια χρόνια τώρα σάν τό πιό θαυμαστό ρολόι μέ μοναδική ἀκρίβεια, νά ἔχει γίνει τυχαῖα; Ὑπάρχει κάποιος σοφός Δημιουργός πού δημιούργησε καί κυβερνᾷ τόν κόσμο.

Τόν ὄμορφο τόν κόσμο τόν ἔπλασε ὁ Θεός, ὁ αἰώνιος, παντοδύναμος, σοφός Δημιουργός!

Ἡ Ἁγία Γραφή

Ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου εἶναι καί ὁ **μόνος πού μπορεῖ νά μᾶς δώσει πληροφορίες** γιά τό πῶς ἔγινε ὁ κόσμος. Κανείς ἄλλος δέν ἦταν παρών τήν ὥρα τῆς δημιουργίας. Οἱ ἐπιστήμονες κάνουν κάποιες ὑποθέσεις, διατυπώνουν διάφορες θεωρίες, ἀλλά μέ τό πέραςμα τοῦ χρόνου ἡ μία ἀνατρέπει τήν ἄλλη. Αὐτά πού μέ βεβαιότητα γνωρίζουμε εἶναι ὅσα μᾶς ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Πῶς μᾶς τά ἀποκάλυψε ὁ Θεός; Πῶς γνωρίζουμε ὅλα αὐτά πού εἶπαμε σήμερα γιά τή δημιουργία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου; Τά διαβάζουμε μέσα σό βιβλίό τοῦ Θεοῦ. Ἐκτός ἀπό τό ὑπέροχο εἰκονογραφημένο βιβλίό τῆς φύσης, ὁ Θεός ἔγραψε γιά μᾶς ἕνα ἀκόμη βιβλίό! Ὀνομάζεται **Βίβλος** ἢ ἀλλιῶς **Ἁγία Γραφή** (τή δείχνουμε).

Τό βιβλίό αὐτό ξεχωρίζει ἀπ' ὅλα τά βιβλία τοῦ κόσμου. Ἄν συγκεντρώναμε σ' ἕνα τεράστιο γήπεδο ὅλα τά βιβλία πού γράφτηκαν μέσ στους αἰῶνες, θά σχηματιζόταν ὀπωσδήποτε ἕνας γιγάντιος σωρός, ἕνα πανύψηλο βουνό. Ἄν θέλαμε νά βάλουμε στήν κορυφή του **τόν βασιλιά τῶν βιβλίων**, θά τοποθετούσαμε τήν Ἁγία Γραφή.

Ξεχωρίζει ἀπ' ὅλα τά ἀνθρώπινα βιβλία, γιατί τήν ἔγραψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Πῶς; Μέ τό χέρι τῶν προφητῶν καί τῶν ἀποστόλων. Ὅταν ἤμασταν μικροί, ἡ μητέρα ἔπιανε τό χέρι μας γιά νά μᾶς βοηθήσει νά γράψουμε τά πρῶτα μας γράμματα καί φαινόταν ὅτι τά γράφαμε ἐμεῖς, ἐνῶ τά ἔγραφε ἐκείνη. Ἔτσι ἔγινε καί μέ τούς προφήτες καί τούς ἀποστόλους. Ἐγραφαν τήν Ἁγία Γραφή, ἀλλά τούς κρατοῦσε

τό χέρι, δηλαδή τούς φώτιζε, τούς ένέπνεε τό Ἅγιο Πνεῦμα. Γι' αὐτό ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι **τό μοναδικό θεόπνευστο βιβλίο**. Στίς σελίδες της μάς μιλάει ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί μάς ἀποκαλύπτει τήν αἰώνια ἀλήθεια Του.

Ἡ Βίβλος χωρίζεται σέ δύο μέρη: α) **Παλαιά Διαθήκη**, πού περιγράφει τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στήν ἱστορία τοῦ ἰσραηλικοῦ λαοῦ, πρὶν ἀπό τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, καί ἔχει **49** βιβλία β) **Καινή Διαθήκη**, πού περιέχει μέσα στά **27** βιβλία της τή ζωή καί τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀποστόλων.

Τί θά λέγατε, λοιπόν, παιδιά, ἂν σέ κάθε μας συνάντηση ἐδῶ στό κατηχητικό ἀνοίγαμε μαζί τή Βίβλο; Θά γίνεται ἡ κάθε μας συνάντηση **συνάντηση μέ τόν Θεό**, ἀφοῦ θ' ἀκοῦμε ἐδῶ τή δική Του τή φωνή!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εἰκόνες τῆς φύσης.*
2. *Προβολή μέ εἰκόνες ἀπό τίς τέσσερις ἐποχές τοῦ χρόνου.*
3. *Βιβλίο μέ εἰκόνες γιά τίς μέρες τῆς δημιουργίας.*
4. *Ζωγραφιά.*
5. *Κατασκευή: Ρολοί μέ τίς μέρες τῆς δημιουργίας.*
6. *Παιχνίδι ἀντιστοίχισης.*
7. *Ἀφίσα μέ τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.*
8. *Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.*